

Bilag 1.

DE SAMVIRKENDE DANSKE LANDBOFØRENINGER

Den 7. april 1964.

Da der er præcedens for, at medhjælperloven ikke foreslås ændret uden forudgående forhandling med landbrugets organisationer, skal De samvirkende danske Landboforeninger indledningsvis tillade sig at beklage, at medhjælperlovens feriebestemmelser foreslås ændret, uden at landboforeningerne har haft lejlighed til at fremsætte sine synspunkter forud for fremsættelse af omhandlede lovforslag.

Med følgende motivering skal De samvirkende danske Landboforeninger stærkt henstille, at det fremsatte forslag om ændring af medhjælperloven ikke nyder fremme:

Landbrugets medhjælpere har i henhold til de gældende feriebestemmelser i medhjælperloven i forvejen en favørstilling i forhold til den for alle andre lønmodtagere gældende ferielov. De under medhjælperloven hørende medhjælpere har således altid ferieret med fuld løn på grundlag af det løbende aktuelle arbejdsforhold. Dette sikrer altid medhjælperne den fulde ferie med løn på højeste lønniveau, hvor den almindelige ferielov blot sikrer feriegodtgørelse på grundlag af det foregående års normalt lavere lønniveau.

Fastsættelse af en lovmæssig særlig feriegodtgørelse er i øvrigt en overflødig bestemmelse i medhjælperloven, idet lønnen for landbrugets medhjælpere normalt aftales for halve eller hele år med samlede runde pengebeløb for hele aftaleperioden. Da disse perioder er korte set i forhold til industriens 2-årige overenskomstperioder, vil landbrugets medhjælpere altid være sikret løn på det for tiden gældende lønniveau, da landbruget naturligvis ikke kan få medhjælp til ringere løn end den, der kan tilbydes i andre erhverv. Lønforbedringer for det almindelige arbejdsmarked, herunder generel

lønforhøjelse, forhøjelse af overarbejdsbetaling, feriegodtgørelse o. s. v., har *altid* ført til omgående afsmitning på landbrugets lønniveau og vil også gøre det fremover uden fastsættelse af en særlig feriegodtgørelse for medhjælperen.

Fastsættelse af lovmæssig feriegodtgørelse for medhjælperområdet er således overflødig, da andre erhvervs samlede lønforbedringer i alle tilfælde vil indgå i de individuelle lønaftaler for landbrugets medhjælpere.

De samvirkende danske Landboforeninger må dog på det kraftigste vende sig mod en lovfæstet feriegodtgørelse i medhjælperloven, fordi dette vil medvirke til et brud på den enkle og klare aftale- og lønningsform, der har bestået sin prøve gennem en lang årrække, at der for landbrugets medhjælpere — i overvejende grad landbrugets egne sønner og døtre — kan aftales samlede lønsummer for halve og hele år, således at man i lønsummen kan indregne løn for alt ydet arbejde i aftaleperioden, herunder som hidtil overarbejde, feriegodtgørelse o. s. v.

Mange års erfaring viser, at man på denne måde bedst sikrer det gode tillidsforhold mellem husbond og medhjælper, som bor og spiser under samme tag. Det meget beskædne antal retssager mellem husbond og medhjælper er bl. a. bekræftelse på værdien af denne ansættelsesform.

Landboforeningerne må vende sig stærkt imod lovbestemmelser, der kan fremme uenighed og misforståelse mellem husbond og medhjælper. Ændringen af medhjælperloven i 1961 med bl. a. udelukkelse af medhjælpere over 18 år fra medhjælperloven var et første skridt i denne retning. Den foreslåede feriegodtgørelse er som et næste skridt særlig gruel, fordi det beløb, loven drejer sig om, ikke står i noget rimeligt for-